

[Drachmann.]

lingen i Traktatkommissionen mente, at vi vist havde gjort Ret i ogsaa at afvikle paa dette Omraade. Vi har nemlig ikke afviklet i førstnævnte Henseende, og i sidstnævnte Henseende, nemlig med Hensyn til det handelspolitiske Omraade, mener jeg, at ganske uanset hvad Traktatkommissionen kommer til af Resultater med Hensyn til Dobbelttarif og lignende, er det ganske nødvendigt, at Regeringen allerede nu faar en Beføjelse i handelspolitisk Henseende.

Det er selvfølgelig vanskelige Sager at tale om, men jeg lægger dog ikke Skjul paa, naar man fra anden Side haaner os saa forfærdeligt for de Forslag, vi kommer med, at det dog ikke er ukendt i denne Rigsdag, at højtærede Regeringer baade af den ene og den anden Farve kommer løbende til de forskellige Partier og anmoder dem om at opretholde den eller den Sats eller forhøje den eller den og den Slags Ting, altsaa alt det, som skjuler sig under den Beføjelse, som vi gennem denne Lovbestemmelse vilde have vedtaget.

I denne Forbindelse kan jeg ogsaa til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der mente, at jeg altid vilde være imod at forhandle med Udlandet om at nedsætte Toldsatser, bemærke, at jeg har været en af de mest ivrige Tilhængere af Afslutningen af Traktaten med Spanien, hvor det jo drejede sig om Nedsættelse af en Toldsats; men ganske vist var denne i Forvejen saa høj, at den generede, hvor den skulde genere, og derved blev af Værdi i Forhandlingen. Men den fuldkomne naive Opfattelse, at lave Toldsatser Nedsættelse skulde være af Værdi for den anden Part, har ingen Steder hjemme, og den viser, at det ærede Medlem slet ikke har Begreb om Principperne i moderne Handelstraktatforhandlinger.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var i nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Fraenkel atter inde paa Beregningen af Toldbyrden, og jeg kan ogsaa i denne Forbindelse henstille, at vi udsætter denne Debat, til det paagældende Materiale foreligger. Jeg vil blot sige, at naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Æren af at have publiceret i alt Fald Hovedresultatet, de 100 Mill. Kr.s nuværende Toldbyrde, saa kan det ikke nytte noget, at hverken det ærede Medlem Hr. Himmelstrup eller hans Meningsfæller ser vredt til os Toldpartier, hvortil altsaa nu baade Konservative og Socialdemokrater hører, thi Æren for disse 100 Mill. Kr. til-

kommer fuldt og helt Venstre; de er Resultatet af Venstres forskellige Toldlove, og dem har vi intet med at gøre, uden for saa vidt vi har sympatiseret med de enkelte Love og været med til at vedtage dem. Det er Venstres Værk, det er Venstres Penge, og det glæder mig altsaa blot for saa vidt for Borgerne, at denne Minuspost tilsvares af en positiv Post; thi selvfølgelig har det ærede Medlem Hr. Stauning fuldkommen Ret i, at de Værdier, som han omtalte, og som ogsaa kommer Landboerne til gode gennem Aflastning af Byrder for dem, netop svarer til de Summer, som man fra en vis Side slaar op som Toldbyrder.

Om den svenske Tull- og Traktatkommission maa jeg atter hævde, at ganske vist var den nedsat af Regeringen, men den officielle svenske Statistik har i alt Fald ved sin Leder overfor mig taget fuldkommen Afstand, ikke fra Princippet, men fra, at dette skulde være Udtryk for officiel svensk Statistik.

Det er altsaa ikke det svenske statistiske Departement, der staar bagved disse Beregninger; de er foretaget ganske privat af en bestemt Gruppe, altsaa af et Flertal, og jeg kan godt sige, at det er den kendte, meget frihandelsvenlige Professor Heckscher i Sverige, der har foretaget den ene Beregning, der viser, at der er en Toldbyrde, og den ikke mindre bekendte svenske Professor Cassel, en Nationaløkonom med Verdensnavn, har foranstaltet lige den modsatte Beregning, der viser, at den første Beregning er det rene Vrøvl. Paa Basis af disse Beregninger, om hvilke en tredje, ogsaa meget fremragende Nationaløkonom, som jeg før citerede, Professor Nils Wohlin, erklærede, at det hele er Falskneri, kan man altsaa ikke fra dansk Side uden Kritik gaa ind i tilsvarende Beregninger, opstille de svenske som Mønster og begaa den samme Fejl som i Sverige.

Ogsaa jeg skulde gerne ønske, at man fik den virkelige Fordyrelse paa Grund af Tolden, hvis der er nogen, udregnet, men man kan ikke gøre det paa den Maade, at man gaar ud fra det, som skulde bevises; det overlader vi til Venstres Presse, men de af dette høje Tings Medlemmer, som ønsker Sandheden frem, som ønsker et virkeligt Bidrag til et stort Problems Løsning, de maa følge os i at gaa ind i helt andre Beregningsmaader og tage denne Sag op paa en helt anden Basis.

Sluttelig nævnte det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at det ikke var logisk, at vi opretholdt § 4—, det ærede Medlem synes altsaa her at være enig med det